

VIETNAMESE A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
VIETNAMIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
VIETNAMITA A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)

Mardi 21 mai 2002 (après-midi)

Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Hãy viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1 (a) Đòi sống dân quê

Một buổi chiều về cuối năm, một buổi chiều êm như một giấc mộng, mấy cây thông ở đầu hiên nhà đứng lặng yên đợi gió.

5 Dững và Độ, hai người thần thờ không nói, ngả đầu vào lưng ghế, ngấm khói thuốc lá từ từ lan ra ngoài nhà rồi tan vào quầng không. Trên bàn phủ vải trắng, có để một chai rượu mùi, hai cái cốc đầy rượu và một đĩa quả: sắc thủy tinh trong, pha với màu xanh, vàng, đỏ của trái cây, diễn ra một quang cảnh ấm áp. Ngoài kia, ánh nắng vàng buổi chiều như tiếc ngày cuối cùng của một năm, còn lảng vảng trên các ngọn đồi, chòm cây lúot thút trên những cánh đồng cỏ 10 màu xanh già. Những thôn xóm rải rác dưới chân đồi hay bên bờ con sông trắng con queo như bị đè nén dưới vẻ to tát của trời đất rộng rãi. Khói thổi cồm chiều ở một vài nhà gần như không có sức lên cao nữa, tỏa ra thành từng đám màu lam ôm ấp lấy các mái tranh.

15 Tiếng gọi nhau ở dưới đồng đưa lên khiến Dững nghĩ đến cái đời sống của dân quê, cái đời lạnh lẽo, vô vị kéo dài đã mấy nghìn năm. Đã mấy nghìn năm họ sống như bám lấy mảnh đất già cỗi, xưa thế nào giờ vẫn thế, vui ít khổ nhiều, bao giờ cũng thảm đạm như buổi chiều đông này, không hề khao khát một cảnh đời sáng sủa hơn, mong ước một ngày mai tốt đẹp hơn ngày hôm nay.

20 Chiều hôm ấy, Dững như cảm thấy tâm hồn của đất nước, mà biểu hiện cho đất nước ấy không phải là những bậc vua chúa danh nhân, chính là đám dân hèn không tên không tuổi. Dân là nước. Yêu nước chính là yêu chung đám thường dân, nghĩ đến sự đau khổ của đám thường dân.

25 Quanh năm xuôi ngược, dừng chân lại ít ngày ở đồn điền một người bạn thân, ngồi nhàn nhã uống cốc rượu tiễn năm trong một tòa nhà gạch sang trọng, Dững vẫn thấy mình là một người dân nghèo và càng cảm thấy cái thú man mác được hòa với đám dân không tên không tuổi, sống cái đời họ sống, mong ước như họ mong ước, khác nào một cây cỏ lẫn vào trong muôn nghìn cây cỏ ngoài nội.

Nhất Linh

(trích trong truyện Đoạn Tuyệt, Khai Tri, Saigon, 1960)

Trong đoạn văn này, tác giả đã mượn nhân vật Dũng để muốn nói điều gì?

Hãy phê bình bố cục bài văn và kỹ thuật tả cảnh của tác giả trong đoạn văn này

Hãy bình giải cách dùng từ ngữ của tác giả trong việc trình bày ý nghĩ của Dũng.

Sau khi đọc xong bài này, anh/ chị hãy có suy nghĩ gì về suy nghĩ của Dũng ‘ Dân là nước. Yêu nước chính là yêu chung đám thường dân, nghĩ đến sự đau khổ của đám thường dân.’

1 (b) **Tướng tư**

Thôn Đoài ngồi nhớ thôn Đông
Một người chín nhớ mười mong một người
Gió mưa là bệnh của giời
5 **Tướng tư là bệnh của tôi yêu nàng**
Hai thôn chung lại một làng
Có sao bên ấy chẳng sang bên này?
Ngày qua ngày lại qua ngày
Lá xanh nhuộm đã thành cây lá vàng
10 **Bảo rằng cách trở đò giang**
Không sang là chẳng đường sang đã đành
Nhưng đây cách một đầu đình
Có xa xôi mấy mà tình xa xôi?

Tướng tư thức mấy đêm rồi
15 **Biết cho ai, hỏi ai người biết cho?**
Bao giờ bến mới gặp đò
Hoa khuê các, bướm giang hồ gặp nhau?
Nhà em có một giàn giầu
Nhà tôi có một hàng cau liên phòng
20 **Thôn Đoài thì nhớ thôn Đông**
Cau thôn Đoài nhớ giầu không thôn nào?

Nguyễn Bính

(trích trong tập Thơ Tình Nguyễn Bính, Nhà xuất bản Văn Hóa, Hà Nội, 1990)

Qua bài thơ này, tác giả đã dùng từ ‘ thôn Đoài và thôn Đông’ để muốn bày tỏ gì?

Hãy nói qua về cấu trúc bài thơ liên hệ đến đề tài của bài thơ.

Hãy bình giải cách dùng từ ngữ diễn tả thời gian trong bài thơ này của tác giả.

Sau khi đọc xong bài thơ này, anh/chị hãy viết lại cảm tưởng của anh/chị đối với bài thơ này?